

Градъ отъ слѣпци.

умънската кралица Елисавета, извѣстна въ свѣта като писателка подъ името Карменъ Силва, прѣди нѣколко години отпечатаха нѣколко *книги за слѣпцитѣ*. Отъ царскитѣ палати почнали да се разпространяватъ разкази, напечатани съ особени букви, които могатъ да четатъ слѣпцитѣ. Повечето отъ тѣзи книги сж съчинени отъ самата кралица. Тѣ съдържатъ интересни разкази, чрѣзъ които се дава утѣха на хиляди човѣци, лишени отъ зрѣние.

Когато кралицата ознала, че въ Ромъния имало повече отъ *двадесетъ хиляди слѣпци*, тя рѣшила да имъ се притече съ нова помощъ.

Тя основала дружество за въ помощъ на слѣпцитѣ. Събрало се голѣма сума пари. Рѣшило се, да се построи единъ *градъ на слѣпцитѣ*. Билъ купенъ първиятъ домъ и се почнало откопуване земята на една обширна околностъ.

Слѣпци — отъ всички възрасти, отъ всички съсловия и вѣроизповѣдания — почнали да придватъ тукъ.

На този градъ, на това благородно прибѣжище, било дадено име: — „*Свѣтло огнище*“. Прѣдполагатъ този градъ да бжде тѣй разширенъ, щото — заедно съ слѣпцитѣ — въ него да могатъ да живѣятъ и тѣхнитѣ сѣмейства. За всѣко сѣмейство ще се построява отдѣлно помѣщение.

Кжшитѣ, заобиколени съ нивя и градини, ще бждатъ наредени около училището и църквата.